

РЕШЕНИЕ

№ 1404

гр. София, 27.02.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 8 състав, в публично заседание на 11.02.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Деница Митрова

при участието на секретаря Макрина Христова, като разгледа дело номер **11939** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 172, ал.2 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП) във вр. с чл. 145 – чл. 178 от Административно процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по повод жалба вх. № 9893 от 26.09.2019 г. по описа на Административен съд – Бургас и вх. № 31542 от 21.10.2019 г. по описа на Административен съд – София град (АССГ), подадена от М. Л. К., ЕГН [ЕГН], с адрес [населено място], кв. Б., пл. Б. 5 срещу Заповед № 19 – 0320 - 000320 от 06.09.2019 г., за прилагане на принудителна административна мярка (ПАМ) по чл. 171, т.2А, б. “б” от ЗДвП – временно отнемане на свидетелство за управление на МПС на водач до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от 18 месеца, издадена от полицейски инспектор Г. П. Д., към ОДМВР Б., РУ П., изпратена по подсъдност на АССГ с определение № 2235 от 15.10.2019 г., постановено по адм. дело № 2361 по описа за 2019 г. на АдмС – Б..

С жалбата се иска съдът да отмени оспорената заповед като съставена при допуснати съществени нарушения на административно - производствените правила, както и на материалния закон, необоснованост и неправилност. В хода на съдебното производство жалбоподателят - редовно призован, се явява лично.

Ответникът – Г. П. Д., полицейски инспектор към ОДМВР Б., РУ П., редовно призован не се явява, не се представлява и не изразява становище по съществуването на спора.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на

страните, намира за установено от фактическа страна следното:

Заповедта, която е предмет на обжалване в настоящето производство, е издадена въз основа на съставен Акт за установяване на административно нарушение (АУАН) серия ГА № 10687 от 06.09.2019 г., издаден от С. М. Д., на длъжност младши автоконтрольор – ОДМВР Б., РУ П., с който е установено, че жалбоподателят М. Л. К. на същата дата около 00:50 часа в общ. П., на път граница Румъния – Д. – Б. – В. – Слънчев бряг – Б. – М. Т. – граница – Турция, по ПП 1-9 в района на КПП – 2 управлява собствения си лек автомобил БМВ с рег. [рег.номер на МПС] от [населено място] за [населено място] след употреба на алкохол, констатирано с техническо средство Дрегер 7510+ с фабричен № ARBB – 0080, който е отчел 1,19% в издишания от водача въздух. На жалбоподателят е издаден талон за медицинско изследване № 0000314.

В АУАН е записано, че М. К. „няма възражения“, който, видно от печатното му съдържание, е издаден от мобилен принтер, използван от актосъставителя. В издадения талон за изследване ръкописно оспорващият е записал, че „не приема“ показанията на техническото средство.

Въз основа на данните в административната преписка, ответникът по делото е издал обжалваната заповед за прилагане на ПАМ на 06.09.2019 г., като е приел, че са налице материалноправните предпоставки на чл. 171, т.1, б.„б“ от ЗДВП за прилагане на тази мярка, а именно временно отнемане на свидетелството за управление на моторно превозно средство (СУМПС) на водач до решаване на въпроса за отговорността му, но не повече от 18 месеца.

В хода на съдебното производство са приети като писмени доказателства представените с жалбата, административната преписка и допълнително ангажираните от страните документи.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена в предвидения в чл. 149 от АПК 14 - дневен преклузивен срок, изхожда от надлежна страна – адресат на обжалвания административен акт, имаща право и интерес от обжалване, поради което се явява процесуално допустима. Това задължава съда да я разгледа по същество относно нейната основателност.

При извършената служебна проверка на законосъобразността на оспорената заповед (чл. 168, ал. 1 от АПК) и на основанията посочени в чл. 146 от АПК, съдът намира, че е издадена от компетентен орган и отговаря на изискванията за форма и съдържание на административните актове посочени в чл. 59, ал. 1 и 2 от АПК и чл. 172, ал. 1 от ЗДВП.

Съгласно чл. 172, ал. 1 от ЗДВП, принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1, т. 2, т.2А т. 4 и т. 5, б. „а“, т.6 и т.7, се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност. Компетентността на полицейски инспектор в ОДМВР Б., РУ П. по издаване на процесната заповед произтича от Заповед № 81212-1524 от 09.12.2016 г. на министъра на вътрешните работи, Заповед № 251з – 209 от 18.01.2017 г. на директора на ОДМВР Б. относно определяне на длъжностни лица от ОДМВР Б. да издават заповеди за прилагане на принудителни административни мерки по чл. 171, т.1, т.2, т.2А, т.4, т.5. б. „а“, т.6 и т.7 от Закона за движение по пътищата.

При издаването на заповедта, с която на оспорващия е наложена ПАМ, не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила.

Оспорената в настоящето производство заповед е издадена на основание чл. 171, т.1, б. „б” от ЗДВП, който текст предвижда „временно отнемане на свидетелството за управление на моторно превозно средство на водач, който управлява моторно превозно средство с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда, установена с изследване с доказателствен анализатор, или с друго техническо средство, определящо съдържанието на алкохол в кръвта чрез измерването му в издишания въздух, – до решаване на въпроса за отговорността му, но за не повече от 18 месеца.“ Задължителна предпоставка за законосъобразност на наложената на оспорващия ПАМ – е управлението на МПС след употреба на алкохол с концентрация над 0,5 промила, установена с медицинско и химическо лабораторно изследване или с изследване с доказателствен анализатор, или с друго техническо средство, определящо съдържанието на алкохол в кръвта чрез измерването му в издишания въздух. В случая жалбоподателят я бил изпробван с техническо средство – Дрегер 7510+, но липсват данни да се е бил подложил на медицинско изследване.

В тази връзка следва да се посочи, че са неоснователни възраженията за допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, тъй като ако М. К. не е бил съгласен с отчетена от техническото средство концентрация на алкохол в издишания въздух е имал пълната възможност да обоснове своите доводи с подлагането си на медицинско изследване. След като не е сторил последното, единствените достоверни данни са тези, отчетени от техническото средство, с което е бил тестван.

С оглед нормата на чл. 171, т.1, б.„Б” от ЗДВП законодателят е предвидил, че за осигуряване безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения и налагането на ПАМ по отношение на лице, управлява моторно превозно средство с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда, установена с медицинско и химическо лабораторно изследване или с изследване с доказателствен анализатор, или с друго техническо средство – административната мярка е временно отнемане на свидетелството за управление на моторно превозно средство на водач до решаване на въпроса за отговорността му, но за не повече от 18 месеца.

Наложена ПАМ е с временен характер, както изрично е предвидено в оспорвания административен акт. Срокът, в който се отнема СУМПС е нормативно предвиден и не подлежи на преценката на административния орган.

С цел пълнота на изложението е необходимо да се посочи, че производството по оспорване на административния акт, с който се налага ПАМ е самостоятелно и се разглежда на базата на специални процесуални правила, които са различни от правилата за поведение, по които се развива производството по обжалване на наказателно постановление, с което е наложено административно наказание за извършено административно нарушение.

Следователно съдът намира обжалваният административен акт за законосъобразен, поради което следва да отхвърли жалбата.

По изложените съображения и на основание чл. 172, ал. 2 предл. последно от АПК, Административен съд – София град, Трето отделение, 8-ми състав, съдът

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на М. Л. К., ЕГН 9408216342 срещу Заповед № 19 – 0320 - 000320 от 06.09.2019 г., за прилагане на принудителна административна мярка (ПАМ)

по чл. 171, т.2А, б. “б” от ЗДвП – временно отнемане на свидетелство за управление на МПС на водач до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от 18 месеца, издадена от полицейски инспектор Г. П. Д., към ОДМВР Б., РУ П.
Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: